

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplača 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicijska, Semeniška ulica št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskani se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 103.

V Ljubljani, v ponedeljek 5. maja 1884.

Letnik XII.

Janez Krstnik Gogala,

dr. bogoslovja, kanonik stolne cerkve, vitez reda železne krone III. vrste, s podpisom presvetlega cesarja vže odbrani prihodnji knezoškof Ljubljanski itd.,

Bilo je sinoči o Šmarnicah v stolni cerkvi, kedar po litanijah pred molitvijo za verne duše v vicah stolni župnik, preč. gosp. A. Urbas, glasno pomoli nevarno bolnemu prihodnjemu škofu za zdravje, ako je pa v previdnosti božji, da ugasne še nocoj, za večni mir in pokoj, presunila je žalostna vest bridko vse pričujoče, kajti po poročilih preteklih treh dni smo sploh pričakovali le zdravja. Kedar sem za prvi majnik pisal v „Slovenca“: Životopis prihodnjega knezoškofa Ljubljanskega je ob kratkem ta-le — stresnila se mi je roka in nekako vzdihnil sem, da bi pač ne bil „ob kratkem“ — in res, danes je vže — ranjki!

Kakor lansko leto, tako je tudi letos dr. J. Gogala imel o petkih v nemškem jeziku jako tehtne, večne resnice obravnajoče, globoko premišljene postne pridige, ktere je prav rado poslušalo obilno občinstvo. Govoril je tako krepko in s čistim glasom pa s posebno vnemo, da smo se vsi čudili. Kar je postal kanonik, je v stolni cerkvi tudi spovedoval. Prehladi se v spovednici v noge tako, da je veliki četrtek po cerkvenem opravi se vlegel v posteljo, iz ktere ni več vstal. Poklicati da si dr. Kovača, do ktere ga je imel zaradi pomoči v neki prejšnji bolezni zaupanje. Iz nog pomakne se bolezen v prsi, vname se najprej rebresna mreznica, potem se vnamejo pljuča, naposled možgani. Dolgo se je hudo potil, veliko spal; preteklo sredo postane položaj nevarniši, a naslednje dni mu spet odleže. Shujša se mu v nedeljo opoldne. Kakor je imel navado v življenju, tako se je spovedal in vsako nedeljo dal prevedeti iz domače kapele po g. spiritvalu Flisu, kteri mu je sicer vedno stregel; tudi včeraj zjutraj prejame sveto obhajilo; koj popoldne dá poklicati tri gospode, vpričo njih naredi oporoko; poprosi, da ga stolni kaplan g. Erker dene v sv. olje, ž njim opravi še z močnim glasom vse molitve vpričo semeniške duhovščine, poprosi tudi papeževnega blagoslova, vzame od pričujočih slovó, se izroči Bogu in Materi Božji, proti štirim glas začne pojemat, žila hudo utripati, umolkne in tri četrtri na devet izdihne ter zaspí v Gospodu.

Kakor je lepo živel, tako je tudi lepo umrl. Oster sam do sebe — je bil usmiljen do bližnjega. Vse, kar je počel, delal je s sveto resnobo, in nasledek temu je bil, da ga je vse spoštovalo. Od tod občna radost o naznanilu, da postane Kranjski viši pastir. Drugi smo se tega veselili, on pa se je visoke dostojnosti le bal. V bolezni je obžaloval, da se je ni koj sprva določno ubranil; zadnji dan pa je naročil, ako tudi ozdravi, da je ne sprejame tolike od-

govornosti. Pripravi se popolnoma za smrt. Rad umrjem, pravi sam, pripravljen sem; zahvali se po prejetih svetih zakramentih v latinskem jeziku pričujočim priporočevaje se jim v spominj in molitev pri sv. maši, zahvali se Bogu za vse dobrote in milosti, ktere je prejel „plenissima fide; Maria, Mater misericordiae, ora pro me!“ itd. — To nekako so bile poslednje besede njegove. — Zvonilo mu je danes ob sedmih z mrtvaškim zvonom, in pogreb bode jutri, 6. maja, ob pol 5. uri popoldne.

„Naj si ravno pravi služabnik božji svoje slave ne išče, temveč le za božjo čast skrbi, on vendar le prej ali slej svoje časti učaka, če ne na ovem, za toliko lepše ga na unem svetu Bog počasti. Tudi ponižnemu Jurju Japelnu (roj. l. 1744 v Kamniku, duhoven pri sv. Petru v Ljubljani, na Ježici, v Naklem dekan, kanonik Krške škofije v Celovcu, vodja semeniški in šolski nadzornik) bila je še imenitnejša služba božja namenjena, v Trstu škofovski sedež zasesti, in za pastirsko palico zapuščene cerkve sv. Justa prijeti. Ali Bog, neskončno moder in dobrotljiv, te butare Japelnu ni nakladal, ampak jim je to nevarno čast v lepšo, kakor zaupamo, v nebesih zamenil. Veseli glas, da so Japel za Tržaškega škofa izvoljeni, jih je na mrtvaškem odru došel. Umrli so 11. oktobra 1807 v Gospodu, kakor so vse svoje dni Gospodu živeli, in pri sv. Rupertu za Celovecem počivajo od svojih del, njihova hvala pa v lepem spominu Slovencev živi.“ Tako je pisal ranjki Slomšek v Drobinceh l. 1852. — Vse to veljá o našem umrlem bogoljubu.

„Pusti svet opravke svoje,
„Sursum corda“ v domu poje
Mož pobožen, rajski svat.
Vse obrne v božjo slavo. —

Če tudi s Koseskim ne moremo vže péti:

„Mitra kinči sveto glavo,
Papež piše: „Ljubi brati!“

vendar z dobro vestjo pojemo dalje:

Kadar grob nemilo zine,
Angelj čist na svetu mine.
Kdo je mar?
Ta pobožni korenine
Je slovenski oratar.

„Moje misli niso vaše misli, tudi ne vaša pota moja pota, pravi Gospod. Ker kolikor više je nebo od zemlje, toliko viša so moja pota od vaših pot, in moje misli od vaših misli. (Izai. 55, 8. 9).“

R. I. P.!

Verske razmere na Českem in drugod.

Litomeriški škof dr. Emanuel Ivan Schoebel podal se je o veliki noči v Rim, poglavarju krščanstva račun od svojega pastirstva dajat. O tej priložnosti je izdal pastirski list, v katerem se jako ginljivo loči od duhovščine in ljudstva. Ker omenja tudi kaj sumljivih in nevarnih verskih pojavov, ki se prikazujejo zadnji čas na severnem Českem ima list toliko večjo važnost. Reči moramo, da je popolna slika ondotnih razmer. Pa tudi za nas Slovence ni odveč. Saj, kar je na Českem v večem, to je pri nas v malem; rane, ki žugajo ondi vničiti človeško družbo, segle so globoko tudi že v meso slovenskega naroda. Zato podamo „Slovenčevim“ bralcem oni zanimi list, ker smo prepričani, da ne more nikomur škodovati, pač pa vsacemu veliko koristiti. Posneli smo ga po Brnskem „Hlas-u“.

V začetku svojega lista pravi imenovani višji pastir, da hoče Kristovemu namestniku izkazati dolžno čast, kar že davno želi. Tolaži se, da mu bo mogoče mnogo lepega povedati o svoji duhovščini in vernikih, zraven pa ne zamolči, da bo moral po svoji dolžnosti poročati sv. Očetu tudi o manj tolažljivih rečeh.

Žalibog, pravi, ni je svetlobe brez sence, in te sence je pri nas veliko.

Kar me najbolj boli in sv. Očeta najbolj žali, je žalostna resnica, da postaja posvečevanje nedelj vedno bolj nenavadno in se oskrunjenje Bogu posvečenih dni posebno v nekterih krajih tako širi, da mora vsacega količjak opaznega človeka napolniti s strahom in skrbjo za bodočnost. Ne samo v bolj obljudenih krajih in obrtnih mestih gine vedno bolj razloček med praznikom in delavnikom, tudi na deželi izvršujejo se večkrat brez potrebe in strahu dela, katerih bi si še pred malo leti nihče ne bil dovolil. Kam bo prišlo človeštvo, ako ne bo Gospodovega dneva posvečevalo? Ako v imenu svete Trojice krščeni kristijani nedelje, ki je sveti Trojici posebno posvečena, ne posvečujejo; ako se katoličani za praznike, ki so od cerkve ustanovljeni, ne zmenijo in te dni delajo ali pa druge k delu silijo; ako službo božjo zanemarjajo in se tako verskemu poduku odtegujejo: potem ni čuda, da nas tudi Bog zapušča, da se ljudje, z obstoječim redom nezadovoljni, vržejo v naročje prevratne stranke....

Drugo zlo, o katerem mi je govoriti, je slabo, na nekterih krajih pa, moram reči, zanemarjeno prejemanje svetih zakramentov.... Krasna in modra navada prejšnjih dob, v boleznih se o pravem času prevideti pustiti, gine od dne do dne, na mnogih krajih je pa prišlo že v navado, da pokličejo duhovnika še le takrat, ko je bolnik že v zadnjih zdihljejih, ali ga pa še takrat ne pokličejo.... To me boli v globotini srca in prosim Boga, naj razsvitli zdrave in bolne in jih napolni s svojim svetim Duhom, da bi spregledali in storili, kar jim je v rešitev.

Nič manj me ne boli, da se nezmerno mnogo mešanih zakonov sklene. Če se tudi predpisani pogoji spolnijo, vendar ostane nevarnost, da postane katoliški del v veri mlačen in da končno še celó odpade; tudi vzgoja otrok ne more biti dobra, ako niso starši v prvi in najvažnejši zadevi edini. To naj pomislijo oni, ki stopijo v zakonski stan — in naj se ne dajo premagati od čutne prijaznosti ali naklonjenosti, tudi od časnih ozirov, ampak naj gledajo na blagor svoje neumerjoče duše. Mnogo žalosti bodo odvrnili in marsiktero nevarnost odstranili.

(Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. maja.

Notranje dežele.

Tržaški magistrat ni sam, ki se za laške ribiče poteguje, temveč ima mnogo pristašev, ki mu verno pritrukujejo. Da so to irredentovci najčisteje barve, se nam pač ne zdi potreba posebej opozorovati, kje pa da so tisti tiči skriti, to odkriti smatramo za svojo častniško dolžnost. V prvi vrsti so privrženci hudega zagrizenca in smrtnega sovražnika Slovanov, dr. Bajamonti-ja v Spljetu, ki si po mogočnosti prizadevajo z besedo in pisavo košček kruha, po katerem

avstrijski ribiči vpijejo, laškim ribarjem poriniti, domačine pa stradati pustiti. Drugi na dnevnem redu v tem oziru so pripadenci irredentovskega lista v Gorici izhajajočega „Corriere“, ki jih tudi ni prav nič sram domačim otrokom kruha iz zob trgati in ga tujim dajati, da še celo v čast si ljudje te baže toščejejo! Tretje sorodovinec, ki so pa prav za prav glava in deblo cele protiaustrijske agitacije, smo že zadosti opisali v poslednjem listu sobotnem v uvodnem članku, toraj jih danes ne omenjamo dalje. Četrti v zvezi so pa zagrizeni gadje iz isterskega irredentovskega gnjezda, kojim na čelu dr. Amoroso zvonec nosi. Ti nesramneži odposlali so isterskega deželnega glavarja dr. Viduliča v Gorico, da bo osebno vplival na ondi zborovajočo komisijo gleda ribarstvenega vprašanja na korist čožotov in na škodo naših primorskih ribičev. Vsem skupaj, kakor bi radi, ne moremo drugega reči, kakor brez primere pomenljivi Greuterjevi „pfui!“ Sram jih bodi!

Državnozbornske desnice najvažnejši klub „česki klub“ premotraval je pogodbo *severne železnice* z državo gledé oddaje omenjene železnice v daljši zakup na 80 let in ga je po vsem zavrgel, kar je odločno prav storil! Kakor smo že rekli je severna železnica zlata njiva, ktere bi država ne smela nikakor iz rok spustiti. Država ima drugih železnic na ostajanje, pri katerih mora dokladati, ker same toliko ne donajajo, da bi se izplačevale. Zakaj bi toraj ona ne gledala na to, da si pridobi podjetje, ktero bi ji bremena, ki jih ji druge železnice nakladajo, nekoliko olajšalo. Iz tega namena se je pač nadjati, da se bodo vsi drugi domoljubi, kojim je na blagostenji Avstrije ležeče, v ravno v tem smislu izrekli, kakor česki klub. Severna železnica mora ostati brezpogojno v državnem opravištvu, potem ima podražavljenje železnice kaj pomena, drugače pa nobenega. Kdaj pa naj vlada severno železnico v svoje oskrbovanje prevzame, da bo de državo najmanj občutljivo in najmanj stroškov, mora biti njeni previdnosti prepuščeno. Le zoper nov „privilegij“ na 80 let mora vsak častnik in vsak ljudski poslanec svoj glas povzdigniti.

Hrvaške poslance je ogerska vlada pozivala, naj se 5. t. m., t. j. danes v Budapeštu znajdejo, kjer se bodo obravnave pričele zaradi zgradbe zagorske železnice. Hrvatje se bodo med saboj še posvetovali, preden odrinejo v madjarsko metropolo, kako da bodo ondi postopali. Tudi gledé bodočega zadržanja v deželnem zboru spregovorili bodo besedo med saboj.

Tisza je že prijenjal! Ko so se mu njegovi domačini iz Velikega Varadina prišli v Budapešto klanjat in mandat za v državni zbor ponujati, jih je Tisza jako gostoljubno sprejel, rekoč, da je pripravljen mandat prevzeti in da bo vedno hodil po poti napredka, dokler bo živ. Da pa pot napredka ni pot liberalizma nam bo pač vsak rad pritrdil in Koloman Tisza se je tudi čuval, in ni ne ene besedice o liberalizmu spregovoril. Mož je menda sprevidel, da z njim Ogorske ne bi dalje pripeljal, kakor do pogube in se mu misli polagoma odpovedati. Sicer se pa Tisza nima ravno Bog vé koliko smejati. V zbornici poslancev ga je poslanec Horanski interperiral zaradi nezakonitosti in pritiska, ki se ju je vlada pri volitvah v Hontu vdeležila in Tisza je neki tako nepovoljno na tisto odgovoril, da ga misli skupna opozicija zaradi tega tožiti.

Vnanje države.

Načrt postave nasproti *socijalistom v nemški državi* je jako krepak in je po pravici želeli, da bi se polnomiselno sprejel. Po tistem bi se vsakdo kaznoval nar manj z dveletno ječo, kdor bi provzročil kak razpok, ako bi se mu sicer hudodelstvo tudi dokazati ne dalo. Če bi pa pri razpoku kak človek življenje izgubil, naj se zločinec zapre najmanj na deset let ječe. Dveletnemu zaporu zapade pa tudi tisti, kdor bi omejene zlodejstva hvalil ali sploh odobral in na tri mesece se bo zaprl, kdor bi brezobratno izdeloval ali pa prodajal raznosnine. Tako je prav. Vže v kali treba je zatreti zlo rastlino, da se ob svojem času ne vspne kvišku drugim na škodo.

Politika, ki jo *Angleška* v Egiptu zastopa, ni le nečastna, temuč je, naravnost rečeno, pravo spričevalo ubožnosti za toliko slavljene treznomisleči angleški narod, in še bolj slavljenega prvega ministra angleškega, modrega Gladstona. Kaj da je moža zapeljalo na pot, ktero je vkrenil gledé postopanja v Egiptu, Bog zna! Naj premišljujemo to ali ono, bodi si recimo skopa varčnost, ki je pa v takih in enakih zadevah popolnoma neprilicna, bodi si morda zaupanje v moralčno moč angleških vojakov, oboje je tako dvomljive vrednosti, da ni drugače mogoče, kot ji obsoditi. Milijoni se dostokrat zmečejo za prazen nič, ondi, kjer pa velja pokazati dostojanstvo države, se pa gleda na krajcar! Kdaj bi bili že Mahdiju lahko posvetili, ako bi Angleška ne imela cincavcev temveč odločnih mož za politiko. Denarja imajo na ostajanje, toraj tudi vojakov na zbiranje! kaj toraj bi jim še manjkalo do popolnega vspeha? Druzega nič, kakor obojega v zadostilni meri, in pa odločne in trdne volje. Zaradi tega se pač ni čuditi, ako Francozi po vsi sili zahtevajo, da bi se egiptovska konferenca tudi v političnem oziru nekoliko prevetrila. Druge države, kakor so Avstrija, Nemška, Italija in Ruska, so se sicer odločno proti omenjeni tirjavi izrekle, in ako bi se izjave za trdno oklenili, je celo mogoče, da se morda konferenca skrha; kajti Francozje ne bodo odjenjali, druge države pa

ne z lepo v politični razgovor dovolile in tako nam zna v najnovejšem času vse nameravanje spodleteti ter bodo Angleži spet tam, kjer so bili do zdaj!

Fenirji so Angležem tudi v Ameriki vojsko napovedali in to s pomočjo kemije in mehanike, kakor je to sploh v izražnem današnjem veku navada. V Kanadi namreč je na južnem parobku dežele mesto Toronto ob Ontarijskem jezeru ležeče. Ondi so Fenirji nameravali zbornico razsuti. Našlo se je nekaj veliko dinamita podsutega in ravno na govorniško sobo so posebno pazno oko obrnili, da bi jo bili z govornikom vred poslali v zrak na sprehod. Na veliko srečo našli so čuvaji podložene patrone takoj tisti dan, ko jih je hudobna roka razpoložila in se je tako velika nesreča zabranila.

Chartum so uporniki takobkolili, da skoraj miš ne more ne ven ne notri. Pod celim afrikanjskim vročim podnebjem ga ni človeku, ki bi si za milijon upal prenesti kako pošto iz Berberja v Chartum, tako ga ustaši čuvajo. Prebivalci so v pravem pomenu besede Mahdijevim vojakom na milost in nemilost izročeni. Položaj je pa še tim bolj nevarn, ker Arabci sami, posebno kar je pravih Beduinov kar tolpoma prestopajo k Mahdijevcem. Kahirski vlada je Berberskemu guvernerju naročila, da naj sprazni mesto in reši prebivalce, kar je on tudi kolikor se je dalo, vestno in točno izvršil. Ljudje so proti severu pobegnili, posadka se je pa proti jugu obrnila in se je ustašem pridružila. Oba, Osman Digma in Mahdi zažugala sta popolen pogin Evropejecem in kristjanom. Mahdijeva vstrajnost nasproti angleški malomarnosti in popustljivosti je pa tudi vže v britanski Indiji svoj sad obrodila. Nek slepar je ondi raznesel glas o božjem razodenju gledé bodoče Mahdijeve slave v Sudanu, da bo končno vendar le zopet polumesec križ zatemnil. Kolikor je Mahdi po Indiji doslej vže privržencev štel, toliko se jih je tu bedarija, ki se bo pa menda po angleški neskrbnosti v žalo resnico spremenila, polastila. Jeli so jo razširjati po časniki in vlada je morala po njih seči in vse zapleniti, ako se ni hotela razpostaviti nevarnosti splošnje vstaje.

Izvirni dopisi.

Iz Ljubljane, 5. maja. (*Katoliška družba rokodelskih pomočnikov*) je imela včeraj 29. obletnico svojega obstanka. Društvo, ktero že toliko let šteje in ktero se sme ponasati s tolikim številom častivrednih mojstrov in družinskih očetov, ki so bili nekdanj njega ponosni udje ali pa so mu še zdaj častni deležniki, — tako društvo pač zasluži, da se v javnosti ne prezira, tem manj, ker ne le v katoliških, ampak tudi drugoverskih krogih čedalje bolj prodira misel, ki očitno ali pa bolj natihoma in skrito izraža ona načela, ktera že prvotno in neprenehljivo zastopa ta častna družba po vsih deželah, koder se je razširila.

Kakor druga leta je družba obhajala svojo obletnico na dveh krajih, kakor pristuje njenemu katoliškemu značaju: v cerkvi in svojem navadnem stanovanju. Zjutraj ob 1/7 so se zbrali udje v nunski cerkvi, da so bili skupno pri službi božji. Prav spodbudno je bilo videti čvrste mladenče zbrane okrog častno svoje zastave sv. Jožefa. Nehoté se človek spomni nesrečno zbeganih delavcev, ki v brezverskih in rovarskih nazorih iščejo svojega rešenja, pa ga slednjič najdejo v zaporu, večkrat celo na vislicah!

Ob 11. uri pa so se zbrali v družbenih prostorih v knježjem dvoru gg. pokrovitelji (gg. Horak, Pakič, Ničman, Gerber, Drašler, Pirnat itd.), častni udje in obilno število pravih družinskih udov. Častiti gospod predsednik je v svojem sporočilu o družbinskem stanu preteklega leta posebno povdarjal korist Kolpingove naprave in njeno posebno potrebo za sedanje čase. Katoliška rokodelska družba ima v prvi vrsti ta namen, da rokodelskim pomočnikom na ptujem nadomestuje očetovi dom. Kolping je bil v mladosti sam rokodelc; tedaj je iz lastne skušnje poznal prevelike nevarnosti, ki neskušene mladega delavca na ptujem žugajo telesno in dušno ukončati in sam je bil priča, koliko nadpolnih mladenčev si je v kratkem za vselej vso srečo napravilo, zlasti v l. 1848 in 1849. Prepričan, kako zelo delavec potrebuje dobre roke, da bi ga vzdignila in po pravi stezi vodila, je ustanovil kat. družbo rokodelskih pomočnikov, ki se je urno širila po raznih deželah. Tudi pri nas v Ljubljani je preblagi mož, nepozabljivi dr. Vončina pred 29 leti zasadil rastliko od tega drevesa, ki se je tudi na naših tleh lepo razvijala in vzrastla v lepo drevo, ki še zdaj krepko stoji, čeravno je imelo od znotraj in zunaj prestati že mnogo viharjev, čeravno je hotelo škodovati že premnogo gosenic njegovemu perju in cvetju. Z veseljem in ponosom lahko imenujemo lepo število poštenih mojstrov,

krščanskih očetov in spoštovanih meščanov, ki so bili nekdanji udje naši družbi. Naš najhujši sovražnik je seveda zlobni duh časa, pa vse tako kaže, da se bo kmali spoznalo, da ravno take družbe so najboljše sredstvo ugodno rešiti socialno vprašanje.

Zdaj šteje družba 84 udov (pravih in častnih). Popotnih pomočnikov je bilo prenočenih 101; izmed teh so le trije tukaj delo dobili ter družbi pristopili. Na novo sprejetih je 42. Prihodkov je bilo 410 gld. 68 kr., stroškov 268 gld. 44 kr., toraj ostane 142 gld. 24 kr. za prihodnje leto.

Lepšo prihodnost pa obeta zlasti važna stopinja, za katero se je letos družba naprej pomaknila s tem, da si je kupila svet za zidanje lastnega doma na Schreinerjevem vrtu (prostor je 25 $\frac{1}{2}$ ° dolg in 12 $\frac{1}{2}$ ° širok).

Ta nakup je jako ugoden, ker je blizu kolo-dvora in je dovolj prostora za kegljišče in prosto zabavo. Plačalo se je s tem, kar je do zdaj daro-vanega posebej za hišo, le 367 gld. je iz družbine „matice“, ki znaša še blizu 1300 gld. poleg tistih 1000 gld., ktere je Samassa volil, pa jih družba še le debi po smrti dotične osebe, ki ima zdaj vžitek od njih. Prav močno bi bilo želeli, da bi mogli kmali zidanje pričeti; zato prav gorko priporočamo to zadevo onim plemenitim dobrotnikom, ki so za dobre namene vneti in požrtvovalni. Do zdaj so več zneske za hišo darovali: gospa Franja Šupevec, škof Krizostom Pogačar, Josip Bernard itd. —

Za družbo posebno delavni so bili v preteklem letu: seveda v prvi vrsti njeni premarljivi predsednik g. Gnjezda, poleg njega podpredsednik Ant. Kržič, Ant. Kolar, Czermak in Geba. Posebno udani druž-binski prijatelji: Mat. Schreiner, Mat. Gerber, Franja Šupevec in pokrovitelj mil. škof Krizostom Pogačar so umrli in zdaj tudi še č. g. J. Gogala, ki je bil tudi družbi vselej naklonjen. Bog obilno poplačaj vsim blagim dobrotnikom v večnosti; pa tudi onim, ki se še zdaj trudijo za prospeh tolikanj potrebnega in koristnega društva.

Z Dunaja, 4. maja. (*Hohenwartov klub pa severna železnica. Državnozbornske volitve. Obrtniški odsek.*) Hohenwartov klub je včeraj pretresal pogodbo med vlado in severno železnico; eni govorniki so bili za to, da naj država železnico vzame v lastno oskrbnitvo, eni so pa povdarjali silne stroške in težave, ki bi jih vsled tega vlada imela, in ki bi jih morda ne mogla kar naenkrat zmagati. V tem pa so bili vsi edini, da pogodba, kakor jo je vlada sedaj pogodila s severno železnico se ne more potrditi. Razgovor ni bil dovršen, ampak klub bo ob-ravnavo jutri nadaljeval. Za zdaj se je le sklenilo, da se tej pogodbi ne more pritrditi, ali pa naj se sklene nova pogodba, ali naj vlada prevzame želez-nico v svojo last, to bo še le tedaj mogoče razsoditi, ko se bo videlo iz predloženega gradiva, kaj bi bilo za državo in za občinstvo bolje.

Današnja „Wiener Zeitung“ naznanja, da se bode državnozbornske volitve 6. okraja Dunajskega namesto dr. Koppa vršila ravno istega dne kakor volitev v notranjem mestu namesto ranjcega Naceta Kurande, namreč 26. maja.

Obrtniški odsek je včeraj popolnoma dovršil 6. oddelek obrtniške postave in poročevalca grofa Belcredija pa načelnika Zallingerja pooblastil, da izdelata poročilo. To se je tudi že zgodilo, pred-log se sedaj tiska in bode še ta teden med poslance razdeljen. Težko pa, da bi ta teden prišel že v ob-ravnavo; postava namreč obsega dosti paragrafov in poslanci bodo potrebovali več časa, da jo pre-gledajo in preštudirajo. Zato bo prišla še le pozneje na dnevni red, ker desnici je mnogo na tem ležeče, da se ta del obrtniške postave prej ko mogoče, toraj še pred razhodom državnega zbora reši. Tudi zaradi kongruence se od vseh strani sili, da naj se ne odklada več; ker pa vlada trdi, da nima denarja za po-viksanje duhovenskih plač, sprožila se je misel, da naj se zaradi tega vendar postava ne odklada, ampak naj se vpelje polagoma, tako da bi za letos vlada privolila samo eno tretjino višjih dohodkov, drugo leto drugo in tretje zadnjo tretjino. Bomo videli, kaj se bo zgodilo.

Domače novice.

(*Vir naznanilom, da so presvili cesar za knezo-škofa Ljubljanskega*) imenovali preč. gosp. dr. J. Gogalo, ter da so imenovanje bili že podpisali, bil

je popolno zanesljiv, dasi ni bilo še priobčeno to imenovanje v uradni „Wiener Ztg.“ Kako resnična je ta beseda, nam spričuje listič iz najbolj mero-dajnega kraja, ki se tako-le glasi: „Rim 2. maja 1884. Iz celega srca pozdravlja svojega starega tovarša v Avgustineji (višje bogoslovsko izobraževališče) na Dunaji in zdaj novega tovarša v škofov-skem poslovanji; ker sv. Oče so mi sami rekli, da Nj. Veličanstvo je Njemu Vas za škofa Ljubljanskega predlagalo, sv. Oče pa so Vas takoj sprejeli. Dominus conservet et vivificet et beatum faciat in terra et non tradat in manus inimicorum. Ad mul-tos annos! J. Zwenger.“ — Oporoka preč. gosp. dr. Gogale, pri kateri so vpricio bili gospodje kanonik Pauker, blagajnik g. Lašan pa špiritual Flis, je na čast ranjkemu. Poglavitni dedič je „Colegium Marianum“, a tudi cerkve in sorodniki niso pozab-ljeni; izvrševatelj njen je g. Lašan.

(*Žalostna novica*) se sinoči ni še dobro po Ljubljani raznesla, da je novoimenovani škof dr. Gogala umrl, in že se je pred semeniščem nabralo ljudi, da se je gnječa delala, ki so se hoteli vsi prepričati, ali morda žalostna vest vendar-le ni pre-tirana.

(*Vdova cesarja Ferdinanda*), preblaga cesarice Marija Ana, ktere smrt se v današnjem listu na-znanja, bila je rojena 19. sept. l. 1803, velika do-brotnica tudi naši deželi, vzlasti Postojini, kjer je časih v prijazni cerkvi njeni prav rada molila, o svojih potvanjih, dokler še železnice ni bilo. Cesar Ferdinand, r. l. 1793, je umrl v Pragi 29. junija l. 1875.

(*Sokolski večer*) v Ljubljanski čitalnici je bil toliko in to najodličnejega občinstva privabil, da pro-stora ni bilo več dobiti. Saj si je pa tudi gostilna vse prizadela došlim gostom kolikor mogoče dobro in točno postreči. Vojaška godba svirala je izborno in gg. čitalniški pevci razveselili so nas pa z milo-donečo pesmijo tako, kakor smo jih že navajeni sli-šati — izvrstno namreč! Kar poči glas, da je preč. kanonik g. dr. Gogala, imenovani škof Ljubljanski, zatisnil na veke oči. Noveca je zbrane rodoljube to-likanj pretresla, da jo večinoma še verovati niso za-mogli; ko pa dojde pismeno potrdilo žalostne vesti, da novoimenovanega škofa ni več, na kterega se je ves slovenski narod zaupljivo oziral soglasno se ra-dovaje njegovega imenovanja, stopi starosta „Sokola“ g. Valentinčič na oder ter si v očigled žalostnega dogodka in ker je bil ranjki ves čas svojega živ-ljenja povrh svojih drugih plemenitih lastnosti tudi še odločen narodnjak, ki ni nikdar odtegnil svoje besede, kjer je je bilo potreba, za svojo dolžnost smatra Sokolovo veselico dokončati, kar se mu je glasno odobraval. Godba odide takoj raz odra, od-lično občinstvo se pa polagoma razide. Sokol je do-kazal, kako da spoštuje narodne odličnjake, naj bodo tega ali onega stanu, ter si je s priznanjem žalosti nad prerano smrtjo ranjcega dal najlepše spričalo izobraženega in zavednega društva, kar ga bo v očeh našega naroda, čega ljubljene je Sokol že leta in leta izvestno še bolj povzdignilo. Omeniti nam je še lepega in krepkega govora staroste g. Valentinčič ao poletni dobi Sokolovega delovanja t. j. o narodnem probujevanju po njegovih izletih. Želeli je le, da bi se jih narodnjaki v obilnem številu vdeleževali in še v večem številu kot podporni udje k temu tolikanj koristnemu narodnemu društvu pristopali.

(*Prvi Sokolov izlet*) bo v nedeljo 11. maja v Dol, kamor se vabijo vsi prijatelji tega društva in slovenskega naroda. Da bode zabava izborna in dostojna, porok nam je Sokolova preteklost. Toraj obilne vdeležitve.

(*Današnji veliki somenj*) je bil zopet dobro obiskovan. Živine, konjske in goveje, se je prignalo na ostajenje in to jako lepe. Goveja prodajala se je vrlo dobro, krave s teletom od 120 do 150 gold. Po konjih so pa posebno Lahi segali ter jih po 150 do 250 goldinarjev plačevali. Lepo in ugodno vreme privabilo je mnogo inostranskih kupecev za našo živino.

(*Pomladanjska pobožnost.*) Mešani pevski zbor ljubljanske čitalnice, imel je včeraj sv. mašo na Rož-niku; veterani pri svetem Jakobu in gasilci pri sve-tem Florijanu.

(*Priznanje.*) Stavbeni svetovalec g. Pompe, ki je stopil v stalni pokoj, dobil je v priznanje za svoje mnogoletno zvesto službovanje naslov višjega stav-benega svetovalca.

(*Prve črešnje*) prišle so v Ljubljano minoli teden, toda bile so tako drage, da se jih za krajcar ni nič dobilo. Danes jih pa že ponujajo po pet.

(*Pokradli so*) v kazini nocojšno noč neznani postopači 3 biljardne oble, kojih vsaka je svojih 20 goldinarjev med brati vredna. Na drugi strani v restavraciji prisvojili so si vse smodke. Žejni pa neki niso bili, ker se šampanjca ni nihče dotaknil, če tudi jim je stal na razpolaganje.

(*Premeščenje centralnih uradov iz Ljubljane*) v Trst in na Dunaj je dognana in sklenjena resnica. Kar je glavnih poročevalcev, preselili se bodo na Dunaj v ministerstva, drugi pa pojdejo v Trst. Da Ljubljani to v oziru na trgovinske in obrtniške razmere ne bo na dobiček si lahko mislimo. Da si v tem oziru vsaj nekoliko opomoremo, treba bo vse sile napeti, da se nam izvrši opravičena želja o na-selitvi vrhovnega železničnega urada tukaj, ki nam sicer ne bo nadomestil deželne vlade in finančnega ravnateljstva, pač pa nekoliko nadomestil zgubo, ki bo po eni strani domači obrtniji odšla.

(*Trgovinska in obrtna zbornica.*) (Dalje.) G. J. Knez poroča o ministerskem ukazu, kterega je c. kr. deželna vlada zbornici naznanila, da izjavi o njem svoje mnenje. Ta ukaz obseza naslednje: Po c. kr. namestništvu za Česko predloženi prošnji prosi česki deželni kulturni svet, naj bi se pri raz-pečavanji žita vpeljala metrična vaga s podstavno kvaliteto hektoliterske vage, in sicer po kvalitetah (I., II., III.). Prošnja ta se vtemeljuje s tem, da se na sejnih jedne in iste kronovine razpečava žito po drugih vagah in merah, časih celó po stari vagi in meri, zategadelj so v tržnih poročilih objavljene tržne cene tako različne, da je le veščaku možno izvedeti temeljno in pravo ceno. O tej prošnji se je trgovinsko ministerstvo posvetovalo s poljedelskim in z ministerstvom za notranje zadeve in minister-stva so priznala soglasno, da je ta želja českega kulturnega sveta vtemeljena in da zasluži podpore, ker se morejo le na ta način enakomerna poro-čila o tržnih cenah doseči in natančne tržne cene zvedeti. Vendar menijo ministerstva, da se ne mo-rejo taka imperativna določila izdati, marveč da se naj to pripusti dotičnim krogom, da se ta način pri prodavanji žita po poti določbe zadevajajočih navad izpelje. Priporoča se tedaj českemu namestništvu, naj se po nižjih oblastvih in po trgovinskih in obrt-nih zbornicah dela na to, da se vpeljejo take pri-merne navade pri razpečavanji žita. Zategadelj se priporoča c. kr. deželni vladi kranjski, naj bi tudi ona v svojem upravnem krogu se ravnala po mo-gočnosti po gori omenjenem načrtu, kakor se je to zaukazalo že pri razpečavanji sena in slame.

Odsek je to stvar pretresaval in pokazalo se je, da se v veliki trgovini z žitom le na metrično vago tržuje. V mali trgovini tudi na mnogih sejnih pa to še ni udomačeno in kupuje se še celó po stari vagi in meri. Treba bode tedaj še mnogo dela, da se povsod metrična vaga vpelje. Pripoznalo se je, da bi bilo ne le za prodajalca, ampak tudi za kupca bolje, ako bi se povsod vpeljala v trgovini z žitom metrična vaga in se cena odločevala za 100 kilo. A da bi se to tudi v resnici uvelo, treba je, da tudi občinski zastopi skrbé za to, da se le me-trična mera in vaga smete rabiti in da se cene le za 100 kilo določujejo in razglašajo. Na podlagi tega nasvetuje odsek:

1. Slavni c. kr. deželni vladi se poroča, da zbornica priporoča, da bi se žito le na metrično vago prodajalo in se cene za 100 kilo določevale.

2. Slavna c. kr. deželna vlada se prosi, da bi blagovolila vkreniti, da bi one občine, v kterih so žitni sejmji, skrbéle za to, da se cene žitu po me-trični vagi in sicer za 100 kilo postavljajo in raz-glašajo.

3. Slavni mestni magistrat se prosi, da bi od-slej žitne cene po metrični vagi razglašal.

Pri glasovanju se vzprejmó predlogi jednoglasno.

VI. G. Vaso Petričič poroča o dopisu de-želnega odbora, s kterim naznanja sklep deželnega zbora gledé sestave odbora, kterega dolžnost bi bila, na to delati, da se že jedenkrat vresničijo želje gledé zgradbe dolenjske železnice. Ob jednom po-vabi deželni odbor zbornico, da bi zastopnike v ta odbor izvolila in njih imena njemu naznanila. Od-sek predlaga z ozirom na to, da se zbornica že 20 let poteguje za dolenjsko železnico: Zbornica naj izvoli v omenjeni odsek tri člane.

G. Eichelter predlaga, da bi se jih pet volilo.

G. dr. Poklukar razjasni, da bode v tem od-boru ne le zbornica, ampak tudi mestni zbor Ljub-ljanski in krajska hranilnica zastopana, ter da so se v ta odbor povabili tudi zastopniki dolenjski in iz-

vedenci v železničnih stvarih, zatoraj g. Eichelter odstopi od svojega predloga.

Po nasvetu g. zborničnega člana J. Kneza izvoli zbornica naslednje gospode v ta odsek: Zborničnega predsednika Josipa Kušarja in pa zbornična člana Pankracija Eichelterja in Vaso Petričiča.

(Konec prih.)

(Popravek.) Prigodba hudodelstva, katero se pripoveduje iz Velenja („Slov.“ št. 97) se ni godila v Ljubnem, ampak v Lučah. Pač ste obe fari v Savinjski dolini, a vendar vsaka sama za-se. Neljuba pomota bodi s tem popravljena.

Razne reči.

— Slavnostne knjige „Narod sobe“, katero so izdali Čehi o priložnosti otvorjenja „Narodnega gledališča“ razprodalo se je v nekoliko dneh okoli 14.000 iztisov. „Narod sobe“ krasé podobe vseh slavnostnih českih umetnikov, literalni podatki, avtografi itd. vseh českih pisateljev.

— „Tudi njega je Bog našel“. Pod tem zaglavkom gledé tistega mlinarja ob avstrijsko-češki meji, o katerem je gospod dopisnik iz Kremsa v „Slovenecu“ poročal, „Čech“ v št. 92 pravi, da je ta „paša“ svoji sicer pridni dekli obljubil zakon, a ker pozneje — preteklo je dve leti — jokajoči sirotici ni hotel dati najmanjše podpore, je vsled tega ni mogel od hiše odpraviti drugače, kakor s — žandarji. Sedaj so pa (anarhistični) „žandarji“ prišli po njegov denar. „Čudna so pota Božja“, konča „Čech“ potem, ko je rečeno zadevo obširno razložil.

— Podzemeljski prerovi. Blizu trga Mohelna na Moravskem so našli razprostrane podzemeljske rove iz diluvialne dobe, v katerih so dobili prav zanimive stvari.

— Kaj nam je prinesel liberalizem? Anarhiste in pa vedno rastočo nevarnost po velikih mestih. Kakor so morali na Dunaji število redarjev pomnožiti, tako so zdaj v Pragi k temu prisiljeni. Povečali so število stražnikov za 100 mož in za 6 nadzornikov.

— Draga šola. Tehnična šola v Brnu, ki ima 95 poslušalcev, stane na leto 98.000 gld. reči osemdevdeset tisuč! Po tem takem stane vsak poslušalec na leto čez 1000 gld. Tu bi pa bila varčnost pač na svojem mestu posebno, ker gre državi tako trdo za denar.

— Pa ne, da bi kdo zameril! Znano je, da se dobri prijatelji radi med seboj šalijo, ter pravijo, da mora krojač v vetrovnem vremenu gladilo (likavnik) v žep djeti, da sapa sicer prelahkega ne vzame. Na, zdaj pride pa celó zdravniško potrjenje te šaljive pripovedke. — V Berlinu namreč je v zdravniškem zboru dr. Zülzer pripovedoval, da je skrbno primerjal težo človeškega telesa, ker pri nortranjih vnetjih tudi to na ozdravljenje vpliva. „In gotovo bo vse zanimalo, je doktor rekel, če jim povem, da med vsemi vojaki, delavci, rokodelci in di-jaki je krojač imel najmanjšo telesno težo.“

— Novi judovski posestniki. V Torontalski stolici na Ogorskem kupila sta juda Jakob Haas in Ludv. Deutsch posestvo nekega kristjana za en milijon in 200.000 gold. Glavni župan v Bačci Desider Groman je prodal svoje zemljišče istemu Deutschu za 680.000 gold. Posestvo grofa Geze Brunovika je kupil drugi jud Jos. Deutsch za 161.000 gold. Vzrok vsega tega je lehkost kršanskih posestnikov in pa judovska premetenost.

— Lepota je pravici nevarna. Torinska višja sodnija je zavrgla pritožbo neke gospodične, ki je v malem sardinskem mestu že več let posel odvetnika opravljala ter je bila tudi v listnico odvetnikov vpisana. Nadsodnija je določila, da ženske pri sodnijah zatožencev ne smejo zagovarjati. Glavni vzrok te razsodbe je bil, da ženske, zlasti mlade in lepe, bi lahko na sodnike vplivale ter pravici škodljive postale.

— Brez dvoma najstarejši človek na svetu je, kakor poroča „Pokrok“, Nagy Ferenc doma iz Balhe na Ogerkem. Star je 127 let; 40 let preživel je kot vojak, nekoliko let je služil še Mariji Tereziji. Bolan ni bil nikdar, močan je še zdaj na duhu in telesu tako, da še ni nikomur v nadlogo. Od svojega dvajsetega leta pa do danes popil je skoro brez izjeme vsak dan 7 do 8 maselcev vina, torej ves ta čas okoli 1953 vedrov. Ako zaračunamo vder po 10 gold., zapil je ta mož na samem vinu 19.530 goldinarjev.

— Pravda ekskanonika Bernarda (na Belgijskem) stane povsem 181.000 frankov. Plačala jih bo država, ktere minister ni imel čistih rok pri ropanji cerkvenega premoženja. Vršila se je pravda proti omenjenemu ekskanoniku in odpadniku, ker ga je cerkveno predstojništvo obdolžilo, da je izne-veril ogromno svoto cerkvenega premoženja. Pa „roka roko umiva“, veljalo je nekaj in je veljalo tudi pri tej pravdi. Prostožidarska belgijska vlada se je potegnila za svojega brata in somišljenika in s svojim vplivom toliko dosegla, da je bil Bernard oproščen.

— Humaniteta ali človekoljubje na napačnem mestu. Lansko leto zgodilo se je v

združenih državah v Ameriki nad 1500 umorov, obsojenih je pa bilo samo 93 morilcev. Take so ameri-kanske sodnije! Ni tedaj čuda, če si ljudstvo samo pravice išče in da nastanejo poboji, kakor so se go-dili pred nedolгим časom v Cincinnati.

— Razpok. V Dayton pri Filadelfiji v Ame-riki se je razpočil 4. aprila v neki tovarni nitroglicer in je usmrtil sedem oseb. Razpok se je čutil več milj daleč. Iz te tovarne je prihajal smodnik, ki je imel 75 procentov nitroglicerina v sebi in kte-rega so rabili angleški anarhisti pri svojem satan-skem poslu.

— V Franciji spravila je brezvrna druhal škandale po cerkvah na dnevni red. Nedavno je zo-pet pridrla taka tolpa do farne cerkve v mestu Caen, kjer je imel jezuit P. Delorme govore in ga je na prižnici motila in ustavljala. Ko so razsajalce izgnali, vpili so pa pred vrati: „Živi republika — naj pogine-nejo f...“ — V drugič prišli so v večjem številu in pomešavši se med ljudi napravili so precej pri prvi besedi govornikovi tak ropot, da je moral govornik prejenjati in da so ljudje iz cerkve v zakristijo bežali, da bi ušli razgrajalcem, ki so razbijali cerveno opravo in so se stoprav policiji dali izgnati. V tretjič moral je priti vojašk oddelek v cerkev, da je napravil mir. Gotovo bi tako ne delali, ko bi po-licija in drugi uradovi spolnovali svoje dolžnosti, pa oni niso nič boljši, ker so njihovi skrivni tovariši.

— Mlada zaročenca. V Binkoštih se bo oženil v Novem Jorku sin predsednika Zedinjenih držav z nevesto, ki je stara še le 17 let. Ženin ima pa 18 let. Ker ima nevesta le malo premoženja zbi-raj bogati Amerikanci svatovne darove za njo, kte-rih vrednost presega že zdaj poldrugi milijon dolarjev.

— Nadepolna mladina. V neki šoli v Filadelfiji v severni Ameriki je nameril učenec revolver na učiteljico in ji je zagrozil, da jo ustrelji, če ga za neki prestopok zatoži pri ravnatelju. Policija je to zvedela in je poslala stražo, da je pregledala učence posameznih oddelkov. Našla je v enem samem oddelku, v katerem so bili otroci od 9 do 11 let, sedem revolverjev.

Telegrami.

Dunaj, 5. maja. Danes dopoldne došli so skoraj iz vseh evropskih vladarskih hiš po milovalni telegrami cesarju zaradi smrti ce-sarice-vdove Marije Ane.

Praga, 4. maja. Cesarica Marijana je umrla danes ob 5. uri 10 minut popoldne. Zaukazano je trimesečno dvorno žalovanje.

Umrli so:

2. maja. Anton Slabio, hišnega posestnika sin, 24 let, Po-ljanska cesta št. 48, jetika. — Katar Pečnikar, delavka, 80 let, Rimska cesta št. 18, oslabljenje moči. — Emilija Kolb, zaseb-nica, 56 let, Tržaška cesta št. 5, Myelitis chromica. — Meta Matos, gostija, 71 let, Strmi pot št. 8, vsled raka v želodci.

3. maja. Sofija Bergant, uradnikova hči, 8 let, Kolodvorske, ulice št. 28, davica.

V bolnišnici:

1. maja. Anton Šeme, gostič, 54 let, Pneumonia hypostatica.
2. maja. Jakob Vrečar, trgovec, 25 let, se je sam ostrupil.

Dunajska borza.

3. maja.

Papirna renta po 100 gld.	80 gl. 25 kr.
Sreberna	81 „ 35 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101 „ 10 „
Papirna renta, davka prosta	96 „ — „
Ogerska zlata renta 6%	122 „ 45 „
„ 4%	91 „ 85 „
„ papirna renta 5%	88 „ 75 „
Kreditne akcije	160 gld. 317 „ 90 „
Akije anglo-avstr. banke	200 gld. 117 „ — „
„ avstr.-ogerske banke	855 „ — „
„ Länderbanke	111 „ 20 „
„ avst.-ogers. Lloyd v Trstu	575 „ — „
„ državne železnice	315 „ 75 „
„ Tramway-društva velj. 170 gl.	210 „ 40 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 124 „ — „
4% „ „ „ 1860	500 „ 137 „ — „
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 173 „ 40 „
„ „ „ 1864	50 „ 172 „ 50 „
Kreditne srečke „ „	100 „ 176 „ 50 „
Ljubljanske srečke	20 „ 23 „ 50 „
Rudolfove srečke	10 „ 19 „ 50 „
Prior. oblig. Elizabetine zap. železnice	108 „ 20 „
„ Ferdinandove sev.	107 „ 50 „
5% štajerske zemljišč. odvez. obligac.	104 „ 50 „
London	121 „ 40 „
Srebro	— „ — „
Ces. cekini	5 „ 71 „
Francoski napoleonid.	9 „ 64 1/2 „
Nemške marke	59 „ 45 „

„Kmetska posojilnica Ljubljanske okolice“ v Ljubljani

znižala je obresti posojilom proti menjici od 7% na 6%; taksa za uradne stroške računa se kakor prej.

Hranilne uloge obrestuje po 4 1/2 %.

Uradni dan vsaki torek dopoldne.

Društvena pisarna je na Marije Terezije cesti.

Ravnateljski odbor.

(3)

Čateška fara (blizu Kostanjevice) na Dolenj-skem išče poštenega

orgljarca

iz Cecilijanske šole, ki bi bil ob enem tudi cerkovnik. Letno plačo dobiva v žitu in denarjih, ki znaša 350 do 400 gl. na leto, kakor je cena. Za stanovanje in hrano si mora sam skrbeti.

Kdor želi to službo dobiti, naj se obrne s spri-čali do cerkvenega predstojništva v Čatežu. P. Krška vas blizu Brežic. (3)

ŠMARNICE

za tekoče leto

se dobivajo v (12)

„Katoliški Bukvarni“

po sledeči ceni:

V pol usnji z barveno obrezo — gl. 90 kr.

vse v usnji z barveno obrezo 1 „ — „

vse v usnji z zlato obrezo 1 „ 20 „

Po pošti 10 kr. več. Kdor vzame 12 skupaj dobi jedne za nameček.

Najcenejše se knjige pošiljajo po pošti s križnim zavitkom, denarji pa po nakaz-nicah. S poštnim povzajem stane mnogo več, pa nepotrebnih stroškov.

Imamo jo!!

Po vstrajnih študijah posrečilo se je dr. pl. Bendenu izumiti

➡ pomado za lase, ➡

o kateri se lahko z dobro vestjo reče, da je na svojem mestu. V čisto kratkem času po tej pomadi priraste gosta in krepka brada, kakor tudi lasje; zabranjuje pa tudi izpa-danje las. Izumnik je porok za brezpo-gojen uspeh. (32)

Steklenica velja 2 gld. a. v.

Edina prava se dobi pri izumniku dr. pl. Benden-u v Pragi, Salmove ulice št. 7, kamor je treba denar predposlati.

Gospodu
Gabrijelu Piccoli,
lekarju
v Ljubljani.

Vaša „želodečna esenca“ je edino zdravilo, ki se mojemu želodcu prilaga. Po vsakem zavžitji mi je lažje in bolje.

Kamnje pri Černici 1883.

Josip Sovdat, župnik.

Enajst let že trpim na zabasanji in hemeroidah in ne poznam ga zdravila, da bi mi toliko pomagalo, kakor Vaša „želodečna esenca“, za katero se Vam najlepše zahvaljujem.

Ivan Zehrou, Gorenje Ležace, Kranjsko.

Prosim, da mi odmah pošljete 100 steklenic Vaše izvrstne „želodečne esence“.

Aleksandrija v Egiptu meseca avgusta 1883.

Marija Dolinsh.

Prosim uljudno za 24 steklenic Vaše „želodečne esence“, ki je nedvomljivo najboljši pripomoček zoper kašelj, hemeroide, mrzlico v želodcu in gliste.

Pulj meseca decembra 1882.

Josip vitez Scordili, c. k. policijski

(16) komisar.
Vašo „želodečno esenco“ s sijajnim uspehom rabim. Prosim odmah za 24 steklenic na povzetje.

Trdnjava Ivanič na Hrvaškem meseca avg. 1883.

Josip Marničič, usnjarski mojster.

Želodečna esenca je pomagala že tisočim lju-dem, kakor je razvidno iz zahvalnih pisem, ki jih izde-lovalce dobiva. Ta esenca ozdravi boleznj v želodcu in trebuhu, krč, božjast, trebušno in premenjavno mrzlico zabasanje, hemeroide, zlatenico itd., ki so vse nevarne, če se v pravem času ne ozdravijo. Steklenica 10 kr.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.